

Šv. Dominykas Savio

Dvylikametis Dominykas Savio (1842–1857) Turine, Valdoke, susipažino su kunigu Bosko. Dominykas buvo pamaldus, visada pasirengęs padėti, ypatingos dvasinės brandos berniukas. Iškentęs neteisingą bausmę, kad iš mokyklos neišmestų nenuoramos draugo, jis vienijosi su Viešpaties kančia. „Man rodosi, tavyje yra audinio, iš kurio galima pasiūti gražų rūbą Viešpačiui“, – kartą jam pasakė kunigas Bosko. „Jei aš – audinys, būkite siuvėjas... Pasiimkite mane kartu ir pasiūkite iš manęs gražų rūbą Viešpačiui“, – atsakė Dominykas.

Gležnas berniukas buvo apdovanotas vidine jėga, jis sugebėdavo nuraminti besivaidijančius paauglius draugus. Bet „šventumas netrukdo būti linksmam“, tad Dominykas visada buvo smagus ir gerai nusiteikęs, jis labai stengėsi „Dievui laimėti sielas“. Kai buvo paskelbta Nekaltojo Prasidėjimo dogma, Dominyko pamaldumas Mergelei Marijai padvigubėjo.

Sulaukęs vos 15-os metų, jis mirė nuo tuberkuliozės, prieš mirtį iškilmingai atsisveikinęs su savo bičiuliais ir kunigu Bosko.